

2. அறிவுறுத்தல்

(கொச்சுக்கலிப்பா)

* பண்: பழம்பஞ்சுரம் (சங்கராபரணம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

---

*பத்திமையு மடிமையையுங்—என்னும் தேவாரப் பண்.

Devaram

திருவாரூர் (Sundarar)

பத்திமையுங் மடிமையையுங்

கைவிடுவான் பாவியேன்

பொத்தினநோ யதுஇதனைப்

பொருளறிந்தேன் போய்த்தொழுவேன்

முத்தினைமா மணிதன்னை

வயிரத்தை மூர்க்கனேன்

எத்தனைநாள் பிரிந்திருக்கேன்

என்ஆரூர் இறைவனையே

சுவாமிகள் , திருவொற்றியூரில் சங்கிலியாரை மணந்து மகிழ்வுற்றிருக்கும் நாள்களில் , தமிழ்ப்பொதியமலைப் பிறந்த கொழுந்தென்றல் அணைய , திருவாரூர் வீதிவிடங்கப் பெரு மானது வசந்த விழாவை நினைவுகூர்ந்து புற்றிடங்கொண்டிருந் தாரை ஈங்கு நான் மறந்தேன் என்று மிக அழிந்து அவரை நினைந்து பாடியருளியது இத்திருப்பதிகம் . குறிப்பு : இத்திருப்பதிகம் நுதலிய பொருள் இதன் வரலாற்றானே விளங்கும் .

Tiruvachagam

திருவாசகம்-திருச்சதகம் (Manikavasagar)

நாடகத்தால் உன்னடியார் போல்நடித்து

நான்நடுவே

வீடகத்தே புகுந்திடுவான் மிகப்பெரிதும்

விரைகின்றேன்

ஆடகச்சீர் மணிக்குன்றே இடையறா

அன்புனக்கென்

ஊடகத்தே நின்றுருகத் தந்தருள்எம்

உடையானே.

Ramana Sannidhi Murai

1036. நஞ்சேநல் லமுதாக நயந்தாற்போல் ஒன்றுக்கும்
கிஞ்சேலும் பற்றாத கிறியேனைக் கிழமையினால்
அஞ்சேயென்று ஆண்டவருள் தற்பாரும் வேங்கடற்கு
நெஞ்சேநன் னீராள மாய்உருகி நில்லாயே. 1
1037. பொய்யன்ப னுகியது புலப்படா வாற்றால்உள்
நையன்ப னுப்புறத்து நடிப்பேனை வேங்கடவா
மெய்யன்ப னுக்கிமேல் வீட்டுக்கோர் விச்சாகச்
செய்கென்றுஉன் சேவடிக்கே திர்ந்தேன்இத் தீயேனே. 2
1038. அனையாண்ட அறவாழி அந்தணவேங் கடன்பாலோர்
பனையாண்ட பயன்பெற்றாய் தினையாண்ட பக்திமைக்கே
வினையாண்ட நெஞ்சேநீ வெறியாண்டு விழாது
தனையாண்ட தயாபரன்தாள் தலையாண்டு வாழ்வாயே. 3
1039. நிற்பாலே யான்இரந்து நிற்குறுதி சொல்கின்றேன்
முன்பாலே மோகாந்த காரத்தின் முழுகாதே
உன்பாலே உறைமண உடையான்தாட்கு உள்ளமே
அன்பாலே அழிவாயேல் அழிந்தாலும் அழியாயே. 4
1040. உறவோரை யான்வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன்
பேர்வேண்டேன்
மறவாத கேள்வியொடு மாண்பொருளும் நான் வேண்டேன்
இறவாத வேங்கடநின் இதயத்தே அல்லாமல்
பிறவாமை யஃதன்றிப் பிறிதொன்றும் வேண்டேனே. 5
1041. மருளவாய்க் கழலடைந்த மன்னுயிர்அம் மருள்தீர்ந்து
தெருளவாக் கியமுரைக்கும் திப்பியவேங் கடதேவா
பொருளவாப் பூணுகிலேன் புரவலா புண்ணியநின்
அருளவாக் கொண்டடியேன் அழிகின்றேன் கண்டாயே. 6
1042. கண்டாயே காணாத கருத்தேநீ கவல்கொள்ள
உண்டாயேன் அழிகின்றாய் உண்டாகாது எஞ்ஞான்றும்
பண்டாய வேங்கடன்தாள் பதிக்ககண்ணே பாய்ந் துறைந்து
தொண்டாய ஆனந்தம் தொலையாது துய்ப்பாயே. 7
1043. தேனுமாய்ப் பாலுமாய்த் தித்திக்கும் வேங்கடவா
வானுமாய் மண்ணீராய் வளியாகி யொளியாய்ஒண்
பானுவாய் மதியாகிப் பாடெய்தும் இயமானும்
யானுமாய் நின்றாயை யென்சொலிநான் ஏத்துவதே. 8
1044. பதியாய வேங்கடவா பராக்காகி யான்பாவி

உதியாத முன்னுறும்பேர் ஓகைமுற்றும் பாழாகக்
கதியாய நின்கழல்என் நெஞ்சகத்துக் கண்மாறிச்
சதியாய மாயையால் தவிக்கின்றேன் தமியேனே. 9

1045. காமாதி கட்டழித்த கண்ணுதல்வேங் கடவாநிற்கு
ஆமாறுஉன் ஆச்சிரமத்து அலகிடேன் மெழுக்குமிடேன்
ஓமாதி உட்கோளால் உழவாரம் உஞற்றுகிலேன்
சாமாறே விரைகின்றேன் செத்தானிற் சார்வேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்